

ת"פ 30992/10 - מדינת ישראל נגד יעקב ברכה, דוד נפתלי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 30992-10-16 מדינת ישראל נ' ברכה ואח'

לפני כבוד השופט בני שגיא

הנאשמים
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עוז לילך צ'

נגד
הנאשמים
1. יעקב ברכה
על-ידי ב"כ עוז שמעון אמר
2. דוד נפתלי.
על-ידי ב"כ עוז בועז קניג

גור דין

כללי

1. הנאים הורשעו על יסוד הודהתם, בעובדות כתוב האישום המתווך, בעבירה של סיוע להצתה לפי סעיף 448(א) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין תשל"ג-1977 (בעניין נאשם 1) ועבירת הצתה, לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין (בעניין נאשם 2).

2. במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, תוקן כתוב האישום ואף גובשה מסגרת עונשית, במסגרתה הגבילה התביעה את עתרתה העונשית בעניין שני הנאים באופן הבא:

בעניין נאשם 1 - עטרה התביעה להטלת עונש של 8 חודשים מאסר בפועל ומאסר על-תנאי.

בעניין נאשם 2 - עטרה התביעה להטלת 18 חודשים מאסר בפועל, כאשר עונש זה כולל הפעלת מאסר מותנה בן שישה חודשים, וכן מאסר מותנה.

באשר לרכיב הכלכלי - סוכם במסגרת הסדר הטיעון כי כל אחד מהנאאים יפיצה את המטלון בסכום של 4,000 ₪.

עוור לשמיית טיעוני הצדדים לעונש, ניתנה הוראה בדבר עירכת תסקיר שירות מבחן, ואלה מונחים כתע על שולחני.

עובדות כתב אישום המתוון

.3. על-פי עובדות כתב האישום המתוון, חdad נאשם 2 כי אדם בשם משה שהוא בעל מוניות (להלן) - **המתלוון; המונית**) קיים קשר רומנטי עם גרוותה. על רקע חdad זה הגיעו שני הנאים ברכובו של נאשם 1 למתחם חניה הסמוך למרכז המסחרי באור יהודה, כאשר נאשם 1 נהג ברכב, ואילו נאשם 2 ישב לידיו, וזאת על-מנת שנאשם 2 יצא את מוניותו של המתלוון. לאחר שאוורה המונית, יצא נאשם 2 מהרכב עימו הגיעו, שפרק על המונית נזול דליק שהביא עימיו, יצא אותה, נכנס לרכב ויחד עם נאשם 1 נמלטו מתחם החניה. כתוצאה מהמעשה, נגרם נזק כבד למוניות.

על יסוד העובדות שתוארו לעיל, הורשע נאשם 2 כאמור, בעבירה הצתה, ואילו נאשם 1 הורשע בעבירה של סיווע להצתה, שמצויה ביטוי בהסעתו של נאשם 1 למתחם בו הגיעו מוניותו של המתלוון, ומילוטו של נאשם 2 מהמקום לאחר ביצוע ההצתה.

תסקיר שרות המבחן

.4. **מתסKir שרות המבחן שהוגש בעניינו של נאשם 1**, עולה כי מדובר בנאשם בן 41, נשוי בשנית, ואב לשש בנות (כולן קטינות), אשר אינו עובד. הנאשם שירת שירות צבאי מלא, עבר משך שנים כספיר, ובהמשך עצמאי, וזאת במקביל לפעולות התנדבות בתחום החברתי. הנאשם מצוי כיום בהליך פשיטת רגל, ונאלץ לפנות את דירתו, ומתגורר עם משפחתו במבנה עסקי, אשר הוכשר למגורים. שרות המבחן התרשם כי הנאשם הצליח לאורך השנים לשמר על תפקיד תקין לצד פעורים בתיאור התנהגוותו המתפקדת והיציבה, בין אופי וחומרת המiosis לו בכתב אישום המתוון. עוד צוין, כי הנאשם אופיין כמחזיק בעמדה נוקשה, שלא מאפשרת העמקה בדפוסיו, בחירותיו ואחריותו לביעיותם במצבו. על רקע האמור לעיל, שילב שרות המבחן את הנאשם בקבוצה טיפולית "יעודית לעצורי בית", ומהטסKir עולה כי הנאשם הגיע לקבוצה בקביעות, שיתף בקשריו ובבעיותם מצבו. הנאשם ביטא תוצאות קשות של חריטה ובושה בגין ביצוע העבירה, ביטא הבנה לסייע ולחומרה שבתנהלוותו, וצער על הפגיעה ברכוש המתלוון. הנאשם אף הביע נוכחות להמשך בהליך הטיפול, ולהערכת שרות המבחן יהיה בהמשך הטיפול כדי לסייע לנאשם לעבוד את האירוע, להפיק לקוחות, לזהות גורמי סיכון ולסייע לו להחזיר את חייו למסלול תקין. שרות המבחן העיריך, על יסוד מכלול פרמטרים כי רמת הסיכון הנש��ת מהנאשם להתנהלות אלימה היא רמת סיכון גבוהה, ובאם תתרחש, תוצאותיה עשויות להיות אף הן, ברמה גבוהה.

על יסוד האמור לעיל, סבר שרות המבחן כי יש מקום להסתפק בהטלת צו של"ז בהיקף של 300 שעות, זאת לצד הטלת צו מבנן והמשך טיפול בנאשם.

5. **מתוך שירות המבחן שהוגש בעניינו של נאש 2**, עולה כי הנאשם בן 57, גרוש מזה כננה ואב לאربעה ילדים בגילאי 14 עד 23, טרם מעצרו (ממנו שוחרר בהמשך) התגorer עם ילדיו באור יהודה. הנאשם גילה מעורבות שלoit מגיל צעיר, החל בשימוש בסמים ושולב במסגרת חוץ ביתיות, כאשר ריצה את מסרו הראשון (בין שלושה) כבר בגיל 15. לאחר שחררו מססר זה, שולב במסגרת לימודים מקצועיות, אולם בהמשך, ריצה עונש מססר נוסף, לא גיס לצבא בשל עברו הפלילי, אולם שירת כמתנדב משך 18 חודשים והשלים במהלך שירותו כמתנדב בצבא 12 שנים לימוד. בתום שירותו הצבאי חווה הנאשם התדרדרות נוספת במצבו, העמיק את שימושו בסמים, ונשפט בהמשך למסר שלישי (מדובר האחרון של הנאשם עולה כי מדובר במסר בן 7.5 שנים). שירות המבחן התרשם כי הנאשם יכולת הכרה והבנה ראשונית בקשוי, והוא מכיר באחריותו בנסיבותיו, כאשר ניתן להעיר כבינותית את רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה נוספת, וככובנית את תוצאותיה של אותה אלימות. צוין כי הנאשם השתלב בקבוצה לעצורי בית, שיתף בקשוי, וניכר כי הוא מסוגל להסתכלות בוגרת יותר סביר בחירותיו ואחריותו למצבו, תוך שירות המבחן מתרשם מהפחטה מסוימת ברמת הסיכון בעקבות התרבות זו. הנאשם קיבל משבב ייחודי הזוגים שהובילו לגירושו. לתפיסטו של הנאשם, אשר לשעבר רגשי ירוד שחווה עקב משבב ייחודי הזוגים שהובילו לגירושו. לטענתו של הנאשם, אשתו לשעבר ניהלה קשר רומנטי עם המתלוון, אשר עם חשיפת קשר זה, חוותה הנאשם תחושת פגיעה בדיםוי העצמי והగברי, ופגיעה זו, عمדה בركע ביצוע העבירה. הנאשם אף החל לצרוך אלכוהול באופן מוגבר, וביטה נוכנות להשתלב בטיפול לצורך עriticת שניי בדפוסי ובטగותוי. שירות המבחן ציין כי הנאשם מתנסה לגלות אמפתיה כלפי המתלוון, או להכיר בסכנות ובפוטנציאל הפגיעה אשר היה טמון בהתנהגותו.

על יסוד האמור לעיל, ותוך התחשבות גם בעובדה כי לחובת הנאשם מותנה, ציין שירות המבחן כי ככל שבית המשפט ימצא לנכון לבחון את האפיק הטיפולי-שיקומי, נדרשת דחית הדין על-מנת שיוגש תסקיר משלים.

עבר פלילי

6. אין לחובת הנאשם 1 הרשעות קודמות.

7. רוב הרשעותיו הקודמות של הנאשם 2, תוארו במסגרת תסקיר שירות המבחן וכן במסגרת טיפולו ההגנה, אולם בשים לב לעובדה כי מדובר בהרשעות שהתיישנו ונמחקו, הן אין כלולות בגלילן הרישום הפלילי. הרשעה "היחידה" של הנאשם המופיעה בגלילון, היא הרשעה מיום 5.1.15, כאשר באותו הליך הוטל על הנאשם עונש מסר מותנה הנitin להפעלה כתעת (ת.פ. 13-09-7893). באותו מקרה, הורשע הנאשם, לאחר שמיית ראיות, בכך שהגיע פעמיים לבתו של ראש העיר אור יהודה, תוך ביצוע עבירה של הסגת גבול, דפק בכל אחת מהפעמים על דלתו של ראש העיר במשך דקות ארוכות, וזאת על רקע טרונותיו שונות שהיו לנאים ביחס לתקופת ראש העיר, ובונגע לעניינים אישיים שלו ושל בני משפחתו בקשר למקום מגוריהם ובקשר להפעלת מזנון. עוד הורשע הנאשם בעבירה של איומים, וזאת לאחר

שניגש לראש העיר במהלך אירוע, ואימם עליו בפגיעה בחיו או ברכשו, כי לא יעד לסגור את הקיוסק של אחיו, ובטענה לא להרשותו באותו רגע "אתה לא יודעת מי אתה מתעסק". בגין הרשותו שתוארה לעיל, נדון הנאשם לעונש מאסר בן חודשים וחצי אשר רוצה בדרך של עובדות שרות, וכן למאסר מותנה בגין שישה חודשים והתחייבות בסך 5,000 ₪.

טייעוני הצדדים

.8. התובעת, עו"ד לילך צץ, עמדה בטיעונה על חומרת המעשה, ועתרה לאימוץ הרף העליון של הסדר הטיעון בעניינם של שני הנאים.

נטען כי טיב הסיווע שהעניק הנאשם נאשם 1 הוא כזה המצדיק הטלת ענישה בדמות מאסר מאחריו סורג ובריח, וזאת בהינתן ארבעה פרמטרים: (א) העובדה כי הנאשם נאשם 1 הסיע את נאשם 2 ברכבו לאותו מתחם חניה כשהוא יודע מה מטרת הנסיעה; (ב) העובדה כי נאשם 1 מילט את נאשם 2 מהמקום; (ג) נגרם נזקכבד למוניות; (ד) המוניות היא מקור פרנסתו של המתלוון.

באשר לנאשם 2, התובעת תחישסה לאותם אלמנטים פחות מעודדים הכלולים בתסקיר שירות המבחן, וכן לעובדה כי מדובר למי שישיג לעצמו דפוס התנהגות אלימה באוטם מקרים בהם הדברים אינם מסתדרים על-פי רצונו, וזאת על-פי הנלמד גם מהרשעתו الأخيرة.

.9. ב"כ נאשם 1, עו"ד שמעון אמיר, התייחס לחלקו של הנאשם בביצוע העבירה, וטען כי מדובר בסיווע מן הרף הנמוך, וזאת בהינתן העובדה כי נאשם 1 הסיע את נאשם 2, ולא ביצע פעולה כלשהי מעבר לכך. עו"ד אמיר התייחס לנטיינו האישיים של הנאשם, הכלולים בתסקיר שירות המבחן, לעובדה כי מדובר בנאשם אשר קיים בעניינו אופק שיקומי והערכת סיכון נמוכה, ונטען בנוסף כי מדובר למי שפעיל מבחינה חברתית לאורך שנים רבות. עו"ד אמיר הגיע מסמכים שונים המעידים על אותה פעילות חברתית מבורכת, ובهم מכתב שנכתב על-ידי ח"כ אורלי לוי-אבקסיס, במסגרתו ציון כי הנאשם עוזר למשפחות במצבה, מסיע פיזית בהעברת דירות של משפחות הנזירות לרוחב, מגיס תרומות הכוללות מזון, ביגוד וכיספים כסיע למשפחות במצבה, ומבצע פעולות חברותיות נוספת. בסיכוןו של טיעון, עתר הסגנו לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהסתפק בהטלת צו של"צ, אשר יאפשר לנאשם להמשיך את כברת הדרך השיקומית בסיווע שירות המבחן, מבלתי שתיפגע אפשרותו להמשיך ולתפקיד כאב לשש בנות קטינות.

.10. ב"כ נאשם 2, עו"ד בועז קניג, עתר שלא לגזר את דיןו של הנאשם עד לקבלת תסקיר נוסף, אשר יבחן את יכולת לשלב את הנאשם בהליך שיקומי, וככל שהנאשם ישולב בהליך שכזה - ראה הסגנו הצדקה בדוחית מתן גזר הדין עד לאחר השלמת הליך השיקום. הסגנו עמד על נסיבות חייו המורכבות

של הנאשם, על מצבו המשפטי (הנائم מצוי בזוגיות חדשה), על הסתמכויותיו עת היה נער ובחור צעיר, ועל השנים הרבות בהן הצליח הנאשם לקיים אורח חיים נורטובי, ולשמור על דרך השר. לשיטת הסגנון, ניתן למודד על הצלחת הליך השיקום שעבור הנאשם לפני עשרות שנים, גם על קיומו של פוטנציאלי ממש להצלחת הליך השיקום אותו צריך לעבור הנאשם בעת הנוכחית. עוד התייחס הסגנון רקע לביצוע העבירה - לאotta סערת רגשות בה היה נתון הנאשם, לצריכת האלכוהול המוגברת על ידו באותה תקופה, ולבסוף כי מוניטו של המתлон הוצאה במתוח חניה מבודד, מבלתי שהיא בעצם הוצאה כדי להזיק לכלי רכב נוספים, או בוודאי לבתי עסק או לאנשים. הסגנון ביקש לראות בתנאים שפורטו לעיל, ככאלה המפחיתים מחומרת המעשה, ומאפשרים נקיטה בגישה שיקומית. עוד עתר הסגנון ליתן משקל משמעותי להודאת הנאשם, להסכמה לפצות את המתلون, וכן להבעת החרטה על המעשים, כפי שהוא גם מתפרק לרשות המבחן. הנאשם אף עמד על מצבו הרפואי של הנאשם הסובל ממחלה שחמת הכבד (hogos מสมכים רפואיים), והסביר כי מדובר במצב רפואי מתדרדר, המצריך שניים עד שלושה ביקורים שבועיים בבתי חולים.

בסיומו של טיעון, וכטיעון חלופי לעתירה לדחית הטיעונים לעונש למועד אחר, סבר הסגנון כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש בדמות מאסר מותן אשר יסקלן הן את המאסר המותנה והן את התקופה בה החזק הנאשם בתנאים מגבלים.

11. **נאשם 1** בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו, ציין כי למד את לקחו, ואף הודה לקצינת המבחן על כברת הדרכ שיקומית שעבר בסיוועה.

נאשם 2 התייחס לכברת הדרכ שיקומית שעבר מaż שחררו ממאסר הממושך האחרון (7.5 שנות מאסר עת היה בחור צעיר - הרשעה שנמקרה), לנישואיו, להולדת ארבעת ילדיו, לשירותו כמתנדב בצבא, וכן לנסיבות הרשעתו الأخيرة בעבירה של הסגת גבול ואיומים כלפי ראש עיריית אור יהודה.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם ציין כי בעקבות דברים ששמע "נכנס לכל מיני תסביכים", אולם לדבריו: "**במרקם קלים משלוי, אנשים ממש רצחו ואני התגברתי על זה אין שהוא פתחה TICK ברבנות התגורשתי, הילדים גרו אצליו**". הנאשם ציין כי הוא מביע חרטה על המקרה, והתייחס לדבריו קצינת המבחן, לפיהם הוא לא מגלה אמפתיה למאתון, תוך שאמרה: "**כשאני נשאלתי על-IDI קצינת המבחן אם יש לי אמפתיה כלפי המתلون לא הבנתי את המילה אבל אני יכול להגיד שאתה סולח לו, נראה היה שהוא מהצד שלא שגרם לו ללקת אותה**". הנאשם אף התייחס למצבו הרפואי, לתקופה בה החזק במעצר בית, ציין כי בהיותו נושא כמעט לגיל 60, הוא מעוניין לעבור הליך שיקום נוסף, ובאופן זה, יוכל אף להמשיך במסלול חייו המשפטי.

דין והכרעה

.12. הצעת רכבו של המטלון היא פעללה אלימה, חמורה, וכך המצדיקה השתת ענישה ממשועותית. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתה של עבירות ההצעה, ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה ממשועותית ומרתיעה.

וכך לדוגמא ציין בע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (8.11.2012):

"רבות נכתב ונאמר אודות חומרתה הitura של עבירות ההצעה, שתחילה ידועה 'ואחריתה מי ישורנה', שכן מנהגה של האש להפסיק מבלי יכולת שליטה תוך גרים נזקים ואף סיכון חי אדם [...]. ההצעה נפתחת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האינגרנטית הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בת推崇ות הביטחון האישי של הציבור [...] לא בכספי קבע המחוקק את העונש המרבי על עבירה זו ל-15 שנות מאסר, אף במקרים בהם לא הייתה כל כוונה לפגוע בנכס ציבורי או בבני אדם".

לא ראייתי בעובדה כי מעשה ההצעה בוצע על רקע חסד לקשר אינטימי בין גרוותו של הנאשם 2, לבין המפחיתה מחומרת האירוע כפי שנטען על ידי ב"כ נאשם 2. בין אם הרקע נכן מבחינה עובדתית, ובין אם לאו, ברור כי מדובר בפעולה אלימה, שנועדה להעביר מסר של פחד ואימה, ובנסיבות של המקלה דן, כפי שצוין בכתב אישום המתוקן, אף נגרם נזק כבד למוניות שהיאימה מקור פרנסתו של המטלון. יש אף לציין, כי האירוע הוא אירוע (במבחן מאירוע ספונטני), כאשר נאשם 2 אף דאג "לנаг מילוט" בדמותו של מכרו - נאשם 1.

ניתן לומר אפוא כי מעשייהם של הנאים פגעו פגעה בערך של שמירה על רכוש הציבור בכלל והמטلون בפרט, והן בערך של הצורך להגן על ביטחון הציבור אשר עלול להיגע כתוצאה מהhapsetotash ash.

.13. לצד האמור לעיל, יש ליתן משקל בקביעת מתחם העונש ההולם גם לעובדה כי הרכב הוצאות במתחם חניה מבודד יחסית (כך טוענו הסגנורים ולא נטען אחרת בכתב אישום) מבלי שהיתה סכנה מוחשית לפגיעה בכל רכב אחרים.

.14. מתחם העונש ההולם מושפע גם מהפסיקה הנהוגת, ובהקשר זה, אציין כי הסדר הטיעון, גם ברף העליון שלו, משקף את מרכז מתחם העונsha בעבירות ההצעה. כך לדוגמה, ניתן למצאו מקרים בהם הוטלו עונשים הקלים מהרף העליון של הסדר הטיעון [וראה לדוגמה, פסקי הדין שהוגשו על-ידי הגנה: ע"פ 5255 רודוניה נ' מדינת ישראל (27.3.2011) - שם הוטל עונש של 10 חודשים מאסר; ע"פ 7025/15 ויינבלט נ' מדינת ישראל (14.7.2016) - שם הוטל עונש של 8 חודשים מאסר. לעומת זאת, ניתן למצוא מקרים בהם הוטלו עונשים חמורים מהרף העליון של ההסדר, כך לדוגמה, ע"פ 5758/13 נסאסרה נ' מדינת ישראל (12.2.2014) - שם הוטל עונש של 24 חודשים מאסר (בגין עבירות ההצעה שבוצעה ביחס לשלוש מכוניות].

15. בבואי לבחון את מתחם העונש הולם, ותוך התחשבות בנסיבות ובנתונים שתוארו לעיל וכן בהסדר הטיעון, ראוי לקבע כדלקמן:

בעניינו של נאשם 1 - יעמוד הרף התחתון של המתחם על 4 חודשים מאסר, והרף העליון של המתחם על 12 חודשים מאסר.

בעניינו של נאשם 2 - יעמוד הרף התחתון של המתחם על 8 חודשים מאסר, ואילו הרף העליון של המתחם על 22 חודשים מאסר.

16.

cut, יש להידרש לקביעת העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים.

בכל הנוגע לנאשם 1 - מדובר בנאשם אשר קיבל אחריות על מעשיו, שיתף פעולה במסגרת הליך טיפול בשירות המבחן, בעל פוטנציאל שיקום משמעותי (וראה בהקשר זה תסקיר שירות המבחן), אולם לשש בנות קטינות, וכן נעדר עבר פלילי.

בהינתן האמור לעיל, גם תוך התחשבות בפעולותיו ההתנדבותית והחברתית הראوية, ראוי לגזר את דיןו של הנאשם בהתאם לרף התחתון של מתחם העונשה, ולצד זה - לחיבתו בפייצוי בסך 4,000 ₪ (במסגרת הסדר הטיעון) ולהטיל עליו מאסר על-תנאי וצזו מב奸. באשר לבקשת החילוט, ובשים לב לערכו הנמוך מאוד של הרכב (כ- 4,000 ₪), איני סבור כי תצמיח למدينة תועלת כלכלית כלשהי מחלוקת, אלא דווקא הפסד מהצורך בהחזקתו עד מכירתו (אם כלל ניתן יהיה למוכרו), ולאור מצבו המשפחתי המקיים מטבחו צורך בכך, ראוי לדוחות את בקשה החילוט.

בכל הנוגע לנאשם 2 - מדובר בנאשם שהוא, הלאה למעשה, "אבי העבירה". אני נכון לקבל את עמדת התביעה, לפיה התנהלותו הכהונית והאלימה של נאשם 2, בנסיבותיו של האירוע דן, "משיכה את הקוו" של הרשות ה楗ומת בעבירות של הסגת גבול אוימים כלפי ראש עיריית אור יהודה, ודומה כי העונשה שהוטלה עליו באותו הילך (מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ומארס מותנה) לא הובילה להפנמת הפסול בהתנהלות כהונית ואלימה, ובוודאי שלא גרמו להרתעה הראوية.

נתתי דעתתי לבקשת הסגנו לדוחות את המשך ההליכים בתיק עד לקבלת תסקיר משלים ולהשלמת היליך השיקום, ככל שהוא יישלם, אולם איני סבור כי יש מקום להיעתר לה. מעבר לעובדה כי את היליך השיקום המשמעותי בחיו עבר הנאשם לאחר תקופות המאסר שרצה בצעירותו, לא שוכנעתי כי הנאשם בשל כך בעת הנוכחות, ואפונה, בין היתר, לדבריו בדיון אודiotו המתלוון ("**כשאני נשאלתי על-ידי קצינית המבחן אם יש לי אמפתיה כלפי המתלוון לא הבנתי את המילה אבל אני יכול להגיד**

עמוד 7

שאני סולח לו, נראה היה שהוא מהצד שלא שגורם לו ללקת איתה". יתרה מכך, לחובת הנאשם מאסר מותנה בן 6 חודשים, ובנסיבות של המקירה דן, איןני סבור כי עקרון הלהימה מאפשר את סיום ההליך ללא עונש מוחשי. בסיטואציה מעין זאת, ונוכח הצורך להפעיל את המאסר המותנה, ממילא צפוי הנאשם לרצות עונש מאסר.

לצד האמור לעיל, ובגדר נסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, ראוי ליתן משקל לפחות לנזונים הבאים:

(א) הودאת הנאשם וקבالت האחוריות - אצין בהקשר זה כי אף אם נראה כי קיים קושי באמפתיה כלפי המתלוון, ברור כי הודאת הנאשם המלמדת על קבלת אחוריות משפטית, הובילה לחסוך בזמן ציבורי ומטעמים אלה - מבחן ה健全ה בעונש;

(ב) נתוני האישיים של הנאשם, כפי שסקר אותו הסניגור, אינם נתונים פשוטים, ונראה כי חייו של הנאשם אכן ידעו עלויות ומורדות, כך שיש במקרים אלה כדי להצדיק ה健全ה מסויימת בעונשה;

(ג) מצב רפואי מורכב - אין חולק בדבר מצבו הרפואי המורכב של הנאשם כעולה מן המסמכים הרפואיים שהוגשו ומתייעון הסניגור;

(ד) נתתי משקל מסוים גם לתקופה בה נראה היה הנאשם במעצר בפיוקו אלקטרוני ובתנאים מגבלים.

אמנם, נוכח עברו הפלילי של הנאשם (וצורך כך -ATCHASH בק בהרשעתו האחרון), לא ניתן לגזר את דיןנו תוך אימוץ הרף התיכון של מתחם העונשה, אולם דומני כי ניתן להעמיד את העונש המתאים בתיק זה על נקודה הנמצאת בקרוב לרף התיכון, וזאת לצד הפעלת המאסר המותנה במצטבר (ובהיעדר טעם ממשי להפעילו בחופף).

על יסוד האמור לעיל, ראוי לגזר את דיןם של הנאשםם באופן הבא:

נאשם 1

(א) 4 חודשים מאסר לRICTSI בדרך של עבודות שירות באתר ההנצחה בירושלים, רחוב אלפרט 3, ירושלים. הנאשם יתייצב ביום 17.10.17 בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות שירות לצורך ריצוי עונשו.

(ב) 4 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום את העבירה בה

הורשע או עבירה אלימות נגד הגוף (למעט איומים).

(ג) פיצוי למתלון בסך 4,000 ₪. יש לקוז את הסכום הכולל מסכום הפקודה במ"ת 16-10-30933. את יתרת הסכום יש להשב לבא-כוח הנאשם.

(ד) צו מבנן לתקופת בת 12 חודשים. הנאשם מזוהה כי היה ויפר את צו המבחן, ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולגゾר את דינו מחדש.

נאשם 2

(א) 10 חודשים מאסר לריצה בפועל;

(ב) אני מפעיל את המאסר המותנה בין ששת החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 13-09-7893, במצבם לעונש המאסר שהוטל בסעיף א'.

סה"כ ירצה הנאשם 14 חודשים מאסר בגין תקופת מעצרו (15.12.16 - 19.10.16). הנאשם יתייצב ביום 5.11.17 בשעה 08:00 בבית מעצר ניצן, או במקום אחר עליו יורה שב"ס בהליך המיוני המוקדם, ככל שיערך זהה.

(ג) 6 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו את העבירה בההורשע או עבירה אלימות נגד הגוף (למעט איומים).

(ד) 6 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו עבירה איומה;

(ה) פיצוי למתלון בסך 4,000 ₪. יש לקוז את הסכום הכולל מסכום הפקודה במ"ת 16-10-30933. את יתרת הסכום יש להשב לבא-כוח הנאשם לאחר התיצבותו הנאשם למאסר.

ניתן צו כללי למוסגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או הتبיעה.

זכות ערעור חוק.

ניתן היום, 18 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.

